

Dyrebeskyttelsen Norge

Dyrebeskyttelsen Norge
Konows gate 5
0192 OSLO

Tlf: 23 13 92 50
Org. nr. 971 277 475
www.dyrebeskyttelsen.no

Mattilsynets hovedkontor
Felles postmottak
Postboks 383
2381 Brumunddal

Oslo, 25.02.2021

Høring av ny forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr (2020/61175)

Dyrebeskyttelsen Norge viser til Mattilsynets høringsbrev datert 23.11.2021, og vil med dette komme med høringsinnspill som gjelder ny forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr.

Dyrebeskyttelsen Norge mener det er på høy tid at forskrift om avliving av hund og katt oppdateres. Det er positivt at den nye forskriften også regulerer inngrep, blant annet hva som er tillatt når det gjelder kastrering av ulike familiedyr. Når det gjelder avliving av familiedyr, støtter Dyrebeskyttelsen Norge at det ikke lenger er lov å bruke gass og strøm for å avlive familiedyr. Men ved å beholde skudd og slag som lovlige avlivingsmetoder mener vi at utkastet til forskrift slik det foreligger i dag ikke tilstrekkelig ivaretar dyrevelferden, og at familiedyr utsettes for stor risiko for unødige lidelser når dyreeier selv kan avlive dyrene sine. Lovlig avliving av valper, kattunger og ildervalper ved slag mot hodet, mener vi er en uetisk form for formeringskontroll. Forskriften legger også til rette for at vold mot dyr med intensjon om å straffe mennesker, går ustraffet i rettsvesenet. Det må bli krav om å begrunne årsaken for avlivingen av familiedyret.

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1 Formålet med forskriften

Formålet er å sikre at inngrep på og avliving av kjæledyr ikke påfører dyra unødvendige påkjenninger. Dette kommer godt frem i kapittel 2 om inngrep på kjæledyr. I forhold til kapittel 3 om avliving av kjæledyr, mener Dyrebeskyttelsen Norge at forskriften her ikke sikrer at dyrene avlives uten unødige påkjenninger. Vi må gå bort fra metoder som slag mot hodet og skudd mot hjernen utført av dyreeiere og andre personer som ikke har nødvendig kompetanse.

Dyrebeskyttelsen Norge mener det er viktig å presisere i forskriften at avliving av dyr og håndtering i forbindelse med avlivingen skal skje på dyrevelferdsmessig forsvarlig måte (dyrevelferdsloven § 12).

Denne forskriftsendringen har vært etterlengtet, siden Dyrebeskyttelsen Norge over lang tid har sett store utfordringer i forbindelse med lovligheten av å avlive kattunger og katter ved henholdsvis slag mot hodet og skudd mot hjernen. Det er derfor skuffende å se at Mattilsynet velger å videreføre disse avlivingsmetodene, som vi mener medfører stor risiko

Dyrebeskyttelsen Norge

for feil utførelse og dermed lidelse hos dyrene, samt at det skal tillates å avlive enda flere arter som holdes som familiedyr på samme måte.

Omfanget av skadeskutte katter må ansees å være omfattende. Vi gjorde et raskt søk og fant at i løpet av 2020 har dagspressen skrevet om minst 26 skadeskutte katter rundt om i landet. Dette tallet er omtrentlige og hentet fra Retriever. Det er sannsynlig at de fleste skutte katter aldri får en egen avisartikkel. Det er også sannsynlig at kun et fåtall av skadeskutte katter kommer hjem, men i stedet gjennomgår en langvarig og smertefull død. Det er derfor nærliggende å tro at mørketallene er store. Dette er lovbrudd som burde vært etterforsket og straffeforfulgt.

Dyrebeskyttelsen Norge mener forskriften må kunne skille mellom avlivning og mishandling/drap av dyr. Dagens lovverk fanger ikke opp avliving eller vold mot dyr som utføres med den hensikt straffe et annet menneske. Ett eksempel er dom HR-2019-1645-A fra høyesterett. Straffen i denne saken er knyttet opp mot en uheldig avlivning, på tross av at to katter fikk nakken knekt med det formålet å straffe tidligere samboer. Disse kattene ble utsatt for vold med døden til følge for å straffe et menneske. I dag er vold mot dyr for å straffe andre mennesker et smutthull i loven, spesielt dersom dyret blir mishandlet til døde, fordi retten leser dette som en uheldig avlivning. En ny forskrift må trygge dyrene våre fra slike handlinger.

§ 3 Definisjoner

Dersom man skal fortsette å ha lov til å skyte og slå i hjel familiedyr, mener vi det mangler flere viktige definisjoner:

Avlivning- vi mener forskriften må tydeliggjøre at avlivning skal foregå på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte. Det betyr at avlivning skal foregå uten at dyret opplever frykt og smerte. Om man ikke lykkes med frykt- og smertefri avlivning, vil handlingen måtte vurderes som dyremishandling med døden til følge og potensielt straffeforfølges på lik linje med annen dyremishandling.

Kompetent person – hva ligger i ordlyden kompetent person når det kommer til avliving av familiedyr med slag mot hodet eller skudd (også boltepistol) mot hjernen? Hva slags utdanning og/eller erfaring skal en kompetent person ha? Hvordan skal dette kontrolleres?

Egnet skytevåpen og prosjektil – dette mener vi må defineres, med henvisning til gjeldende regelverk med spesifisering av skytevåpen og ammunisjon i forhold til dyreart/størrelse på dyret.

Metode og redskap som skal brukes ved slag mot hode – dette mener vi må defineres.

Kapittel 2 Inngrep på kjæledyr

§ 5 Hvordan inngrep skal utføres og av hvem

Dyrebeskyttelsen Norge mener det ikke kan tillates at kaniner tatoveres i ørene uten at dyrene blir bedøvet og får smertelindring. Dette er dermed en prosedyre som må utføres av veterinær og dennes medhjelpere. Dette er et smertefullt inngrep, uavhengig av hvem som utfører det, dersom dyret ikke får nødvendig bedøvelse og smertebehandling. Det er heller ikke et nødvendig inngrep så lenge det finnes metoder for merking som gir bedre

Dyrebeskyttelsen Norge

velferd og som gir tryggere identifisering på individnivå (mikrochip). Øretatovering av kanin, som det kommer frem i denne paragrafen, mener vi derfor må være forbudt (se også § 7).

§ 6 Tillatt kastrering uten medisinsk begrunnelse

Selv om innholdet i denne paragrafen i all hovedsak har blitt praktisert over lenger tid, er det positivt at dette nå forskriftsfestes for de gjeldene dyreartene.

§ 7 Tillatt merking

Dyrebeskyttelsen Norge mener at merking av familiedyr skal foregå med mikrochip. Eventuell øremerking ved tatovering skal være et tillegg til mikrochip, og skal utføres av veterinær eller dennes medhjelpere med nødvendig bedøvelse og smertelindring. Dette er ikke noe dyreeier eller andre personer skal utføre, hverken på katt eller kanin. Dette fordi øremerking vil være smertefullt for dyret og det er strengt tatt ikke nødvendig. Øremerking uten nødvendig bedøvelse og smertelindring må være forbudt for både katt og kanin.

Dyrebeskyttelsen Norge vil samtidig påpeke viktigheten av at alle familiedyr merkes, blant annet for å sikre at det er riktig individ som avles på og at sykdommer blir registrert på riktig dyr, samt ha oversikt over dyr som selges over disk. Mange kaniner og smånagere forsvinner helt fra radaren i det øyeblikket de forlater oppdretter. Det er dermed veldig vanskelig å kontrollere brudd på dyrevelferdsloven hos oppdretter, slik som avl på kort snute som gir sykdom, lovbrudd i dyrebutikken, som salg av dyr til mindreårige og lovbrudd hos dyreeier, for eksempel dumping av dyret. Dette er vanlige brudd på dyrevelferdsloven som Mattilsynet ikke har verktøy for å avdekke, så lenge dyrene ikke er ID-merket. ID-merking vil, etter vår mening, gjøre det mulig å spore disse dyrene. Dette er avgjørende for å sikre at de grove lovbruddene som denne gruppen dyr er utsatt for, kan straffeforfølges.

ID-merking er også viktig for å sikre at det er riktig dyr som avlives. Når jegere får i oppdrag å skyte katter, må man sikre at dyrets eier ønsker at dyret avlives. Det er eksempler på at man avliver katter uten å undersøke om den har eier.

Vi vil derfor oppfordre Mattilsynet og Landbruks- og matdepartementet til å innføre lovpålagt ID-merking av alle familiedyr ved bruk av mikrochip. Ringmerking kan tillates på fugl.

Kapittel 3 Avlaving av kjæledyr

Dyrevelferdsloven gir ikke dyr rett til liv, noe som medfører at man ikke trenger å begrunne hvorfor et dyr skal avlives. Det stilles derimot strenge krav til hvordan avlivingen skal foregå. Dyrevelferdsloven sier at «Dyr som eies eller på annen måte holdes i menneskelig varetekt, skal bedøves før avliving. Bedøvningsmetoden skal gi bevissthetstap, og dyret skal være bevisstløst fra før avlivingen påbegynnes og til døden inntreffer. Krav om bedøving før avliving gjelder ikke hvis dyret avlives med en metode som gir umiddelbart bevissthetstap. Etter at avliving er utført, skal det påses at dyret er dødt.» I høringsdokumentet til dyrevelferdsloven står det at «Når man har påtatt seg et ansvar for dyr, har man også påtatt seg en plikt til å avslutte livet til dyrene på en akseptabel måte som ikke utsetter dyrene for unødig lidelse.»

På lik linje med den gamle forskriften, vil den nye forskriften tillate avlivingsmetoder som gjør det vanskelig å sikre at dyret opplever umiddelbart bevissthetstap og dermed er det stor risiko for at dyret utsettes for unødig lidelse. Det rapporteres stadig om katter som er funnet med hagl eller andre kuler i kroppen (se tall på side 1), og en stor andel er skutt i hode- og frampartsregion. De fleste av disse kattene kommer nok aldri hjem, men får i

Dyrebeskyttelsen Norge

stedet en sakte og smertefull død. Katter som blir skadeskutt, vil ha store smerter og i mange tilfeller nedsatt funksjon. Uavhengig av om dette er et mislykket forsøk på avlivning eller ren mishandling, er dette tortur og dyreplageri. I noen miljøer virker det som om det går «sport» i å skyte katter, fordi det er «lov å gjøre det».

Selv om forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr har fjernet gassing og elektrisk støt som lovlige avlivningsmetoder for familiedyr, er det dessverre fortsatt lov å skyte og å slå i hjel familiedyr. Det er de to sistnevnte metodene Dyrebeskyttelsen Norge over mange år har sett som en utfordring for dyrevelferden, spesielt når det gjelder katter.

Alle kommuner skal ha veterinærvakt, og det skal være mulig å få hjelp med avliving hos veterinær til alle døgnets tider. Det bør derfor være mulig å få familiedyr avlivet hos veterinær eller få besøk av veterinær.

I tillegg til hund og katt, er det foreslått at alle tre lovlige avlivningsmetoder (overdose av bedøvningsmiddel, slag mot hodet og skudd mot hjernen) også skal gjelde for kanin, ilder og smågnagere. Dyrebeskyttelsen Norge mener det er flere formuleringer i forskriften som gjør det mulig å bedrive dyreplageri med loven i hånd. Disse formuleringene er:

§ 8 Tillatte metoder for avliving

Avliving med skudd skal skje med et egnet skytevåpen og prosjektil.

Hva er egnet skytevåpen og prosjektil? Er det opp til den «kompetente personen» å avgjøre dette?

Våpenet skal avfyres på nært hold og mens dyret er i ro, slik at skuddet treffer hjernen og dyret øyeblikkelig mister bevisstheten og dør.

Dette punktet mener vi i veldig mange tilfeller er lite gjennomførbart. Antall katter som går rundt med skuddskader, enten etter mislykkede avlivningsforsøk eller som et resultat av mishandling, vitner om dette. Det må presiseres i forskriften at skyting mot hodet ikke er egnet avlivningsmetode for forvillede eller skye katter fordi sjansen for skadeskyting er stor og at forsøk på å avlive forvillede katter med skytevåpen må regnes som brudd på forskriften og skal straffes etter dyrevelferdsloven.

Avliving med slag, skudd eller boltspistol kan også foretas av andre kompetente personer.

Hva ligger i begrepet kompetente personer? Hvor mange har stor erfaring og god kompetanse på dyrevelferdsmessig forsvarlig avliving med slag eller skudd mot hjernen av katt og andre familiedyr? Hvor mange dyr skal man øve seg på før man får dette riktig til? Slik ordlyden i forskriften er i dag er det ikke krav om jegerprøve for å avlive katt og andre familiedyr ved skyting. Når det gjelder avliving med slag, vil dårlige avlivninger ikke være synlig på lik linje med feilslåtte avlivninger ved skudd der dyret kan leve videre med skader.

Ved å ikke stille helt spesifikke krav til ferdigheter og hva slags skytevåpen og prosjektil som kan brukes til avliving av familiedyr, åpnes det opp for at alle som måtte mene at de har god nok kompetanse og/eller har tilgang på et skytevåpen kan avlive/drepe familiedyr ved slag eller skyting. Dette mener Dyrebeskyttelsen Norge medfører mange negative konsekvenser og gir dårlig dyrevelferd.

Dersom man skal tillate at dyr skal kunne slås i hjel, ber Dyrebeskyttelsen Norge om at slagvåpen spesifiseres (i de fleste tilfeller vil ikke en vanlig hammer være et tilstrekkelig slagvåpen), hvordan dyret skal fikseres og hva slags underlag Mattilsynet anser som egnet. Det må også beskrives hvordan man skal trene på teknikken for å få til en avlivning ved første slag, samt at det må utformes en instruks for hvordan man holder ferdigheten i hevd. Dette mener vi er vesentlig, tatt i betraktning at det er svært få personer, spesielt

Dyrebeskyttelsen Norge

eiere av familiedyr, som i dag har tilstrekkelig kunnskap, ferdighet og trening til å utføre avliving av familiedyr

Bruk av boltepistol på kanin mener vi kun bør kunne brukes i tilfeller der kaninene holdes for kjøttproduksjon (registrert som «produksjonsdyr»), og det må foreligge tilsvarende krav som ved annen slakting av dyr til mat.

Ved avliving med slag mot hodet på familiedyr er det ikke krav om avblødning, noe det er for andre dyr som avlives med slag mot hodet for å sikre at dyrets død, f.eks. grisunger. I høringsbrevet står det blant annet at dette kravet kan virke urimelig og lite tiltalende på kjæledyreiere. Vi er enig i at eiere av familiedyr trolig vil finne det lite tiltalende å måtte avblø dyret sitt. Etter vår mening vil et slikt unntak fra kravet innebære at de heller ikke kan ha lov til å slå dyrene sine i hjel.

Avliving ved slag og skyting som formeringskontroll

§ 9 Nærmere vilkår for å avlive dyr med slag mot hodet

Disse dyrene kan avlives med slag mot hodet: a) hundevalper, kattunger og ildervalper som ikke er eldre enn åtte døgn, b) kaniner som veier mindre enn fem kilogram og c) smågnagere.

Slaget skal være så hardt og vel plassert at dyret øyeblikkelig mister bevisstheten og dør.

Avliving av hundevalper, kattunger og ildervalper under 8 dager med slag mot hodet, mener Dyrebeskyttelsen Norge er en feilslått form for formeringskontroll. Behovet for å avlive dyreunger der det ikke foreligger en medisinsk grunn, oppstår som et resultat av at dyreeier ikke tar ansvar. Ved blant annet å kastrere katter og kaniner slik at det ikke oppstår ukontrollert formering, vil det heller ikke være behov for å avlive friske dyr. Så lenge dyreeier har lov til å avlive dyreunger ved å slå dem i hodet, ser mange ikke behovet for å kastrere katter eller kaniner. Flere av våre vanligste familiedyr er dessverre oftest gratis å skaffe seg, og for mange vil det da heller ikke være aktuelt å bruke penger på dyret, verken til kastrering, ID-merking, veterinærbesøk eller human avlivning.

Mattilsynets veiledere om hold av ulike familiedyr er basert på dyrevelferdsloven. I veileder om hold av katt står det blant annet at «Hvis du velger at dyrene dine skal få unger, er det ditt ansvar å sørge for at de får gode hjem» og at «En viktig del av et ansvarlig kattehold er å sørge for at katten ikke blir eierløs, og at den ikke formerer seg ukontrollert. Alle katter bør ID-merkes med mikrochip hos veterinæren slik at eieren kan spores opp dersom katten av en eller annen grunn kommer på avveie. Katter som går fritt ute bør kastreres eller steriliseres for å hindre ukontrollert formering.» Det er et paradoks at det da er lovlig å utføre det stikk motsatte, nemlig formeringskontroll ved å slå i hjel kattunger og skyte katter gang på gang, som et alternativ til kastrering.

Dyrevelferdsloven § 3 stadfester at dyr har egenverdi, noe som betyr at blant annet katter har en verdi i seg selv, ut over den nytteverdien de måtte ha for oss mennesker. Dyrebeskyttelsen Norge mener at kapittel 3 om avliving av kjæledyr i forslag til forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr motsier dette ved å tillate denne formen for formeringskontroll. Ved å lovlig la katten få flere kattungekull hvert år, for deretter å slå disse i hjel som nyfødte, tas det hverken hensyn til kattungenes egenverdi når de kun skal fødes for så å slås i hjel, eller kattermors egenverdi ved at hun må gå igjennom utallige drektigheter, for kun å bli fratatt ungene sine.

Feilslått avliving vs. vold

Dyrebeskyttelsen Norges erfaring er at det hører til sjeldenhetene at mishandling og drap av familiedyr prioriteres av politiet. Vold mot dyr må tas på største alvor, av flere årsaker. Det er en kjent sammenheng mellom vold mot dyr og vold mot mennesker. Der hvor dyr mishandles, er mennesker i faresonen; der hvor mennesker mishandles, er dyr i faresonen. Samarbeidsprosjektet «Se sammenhengen» ble igangsatt i 2017 av NMBU Veterinærhøgskolen, Dyrebeskyttelsen Norge og Krisesentersekretariatet. Målet er et tettere samarbeid mellom blant annet helsevesen, barnevern, Mattilsynet, politi og veterinærer for å avdekke vold og bedre håndteringen av voldstilfeller.

Dyrebeskyttelsen Norge mener at kapittel 3 om avliving i forslag til forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr, er med å legitimere vold mot dyr. Det er viktig at rettsapparatet har de verktøyene som må til for å skille mellom bevisst påført vold mot dyr og en mislykket avliving. Det mener vi er umulig med det lovverket som finnes i dag. Så lenge det er tillatt å avlive familiedyr på måter som kan dekke over andre voldshendelser, er det veldig vanskelig å få bukt med blant annet skyting av katter. Det gis spillerom for at voldsutøver kan bruke dette smutthullet, både som lovlig mulighet til å mishandle dyret og som en trussel mot sårbare familiemedlemmer.

Det er et særskilt forbud mot å utøve vold mot dyr i dyrevelferdsloven (§ 14 a). Kapittel 3 om avliving i forslag til forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr, gjør at familiedyr er dårlig beskyttet av dyrevelferdsloven fordi det er vanskelig å skille mellom hva som er vold og hva som er en mislykket avliving.

Dyrebeskyttelsen Norge er også bekymret over hvilke signaler vi sender til våre barn og unge ved at familiedyr, som for de fleste er et kjært familiemedlem, kan avlives ved å bli slått eller skutt i hodet. Barn lærer av sine foreldre og andre voksne, og det er viktig at vi lærer bort gode holdninger og empati til dyr i tidlig alder. Barn og unge er sårbare og lett påvirkelige, og vi mener de skal hverken utføre eller være vitne til at familiedyr avlives ved å bli slått i hjel eller skutt. Det finnes eksempler på at barn og unge blir tvunget til å avlive sine egne dyr som straff. Dyrebeskyttelsen Norge mener at forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr mangler en nedre aldersgrense for å utføre eller delta ved en avlivning utført med skudd eller slag. Forskriften, slik den er utformet i dag, gjør det lovlig å få et barn til å drepe en kanin opp mot 5 kg med en stein. Dette er en situasjon som i de flestes rettsforståelse er uheldig og uønsket. I dyrevelferdsloven er det en nedre aldersgrense på 16 år for å kunne ha selvstendig ansvar for dyr. Denne grensen må også gjelde for å utføre eller delta under avlivning av familiedyr dersom det ikke foregår hos veterinær.

Manglende etterforskning og domfellelser i saker som omhandler mishandling av katter og andre dyr, blant annet ved skyting, signaliserer at disse lovbruddene ikke er alvorlige og at det er liten risiko for å bli tatt for ugjerningen. Dette gir fritt spillerom for personer som mishandler dyr til døde for å straffe mennesker. I tilfeller der dyret overlever mishandlingen vil det være større sjanse for straffeforfølgelse fordi rettssystemet kan gjenkjenne mishandling. I dag ser vi at rettssystemet ikke greier å skille mishandling med døden til følge fra avlivning. Dette mener vi er uheldig og svært uønsket.

Formålet med avlivingen

Dyrebeskyttelsen Norge mener formålet med/for avliving av familiedyr er viktig. Avliving av blant annet kattunger som formeringskontroll, bør ikke være normal praksis i Norge i dag. Det er viktig å kunne avdekke avliving av dyr der formålet er å straffe andre mennesker. I rettssystemet vil et slikt formål være viktig, og det må vektlegges i voldssaker.

Dyrebeskyttelsen Norge

Vi mener dyreofringer er et uakseptabelt formål for avliving, og at det vil være stor risiko for dårlig dyrevelferd i forbindelse med slike handlinger, der dyret avlives som en del av et større rituale. Dyreofringer kan være av religiøs art, men man kan også se for seg at dyr kan ofres av andre årsaker, blant annet for troen på at det gir bedre helse eller rikdom. Det ble oppdaget to tilfeller av dyreofringer i siste halvdel av 2020, og i de tilfellene var det fjørfe som var blitt halshugget. Selv om ofring av dyr ser ut til å foregå i lite omfang i Norge, kan det være store mørketall. Slike handlinger mener vi man må sette en stopper for, uavhengig av om handlingene er vanlige eller sjeldne. Storsamfunnet må forhindre at dette blir en utbredt og legitim praksis, som kan skade både dyr og mennesker

Kanin, ilder og smånagere

Kaniner opp til 5 kg skal kunne avlives med slag mot hodet, eller ved skudd mot hjernen. Dette ser Dyrebeskyttelsen Norge som sterkt bekymringsverdig. Dette betyr at så godt som alle kaniner rundt om i norske hjem lovlig kan slås i hjel. Kanin er det tredje vanligste familiedyret i Norge i dag, og mange av disse dyrene lever under elendige forhold, blant annet fordi en del eiere har for dårlig kompetanse om hold av kanin. Våre lokalavdelinger får jevnlig inn hjemløse kaniner og kaniner fra Mattilsynets tilsynssaker. At det også åpnes for å skyte kanin, mener vi vil kunne medføre lignende utfordringer med skadeskytinger som vi ser hos katt i dag. Dersom det skal være lov å avlive familiedyr med slag mot hodet, mener vi at øvre vektgrense bør være 1 kg for å øke sannsynligheten for at det første slaget blir tilstrekkelig til å drepe dyret.

For smånagere mener vi at skyting mot hodet i de fleste tilfeller vil være en uegnet metode, og vi synes det er merkelig at Mattilsynet velger å ta det med i forskriften. Dersom dette skal være lov, mener vi det må foreligge en god beskrivelse for hvordan dette praktisk skal la seg gjennomføre på en dyrevelferdsmessig måte.

Vi ser også lignende utfordringer i forbindelse med skyting av ilder, og også her mener vi det må foreligge en god beskrivelse for hvordan dette skal foregå i praksis.

Smånagere, og andre familiedyr som sjeldent ses av andre enn familien, mener vi ofte går under radaren, blant annet når det gjelder å avdekke dårlig dyrevelferd. Disse dyrene er helt prisgitt eier, og ved at det er tillatt å avlive dem med slag mot hodet mener vi det er stor fare for lidelse og liten mulighet for å oppdage lovbrudd. Disse dyrene vil dermed kunne være en viktig brikke i voldsproblematikk i nære relasjoner. Familievolden er ofte kompleks, og familiedyr kan være en vedlikeholdende faktor. I tillegg er det stor risiko for at dyrene skades eller dør som følge av dette. Les mer om dette her:

<https://www.dyrebeskyttelsen.no/2021/01/04/vold-mot-dyr-brukes-som-maktmiddel-i-voldelige-familier/>

Konklusjon

Dyrebeskyttelsen Norge ber Mattilsynet følge opp våre oppfordringer:

- 1) Dyrebeskyttelsen Norge mener at kapittel 3 om avliving i forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr er både utdatert og problematisk i forhold til det øvrige rettskildet bildet på området for avliving av familiedyr.
- 2) Dyrebeskyttelsen Norge mener kapittel 3 om avliving i forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr bør oppheves, da eiere av familiedyr i Norge bør pålegges å følge hovedregelen i loven: Avliving etter bedøvelse som gir bevissthetstap før avlivingen skjer.

Dyrebeskyttelsen Norge

3) Subsidiært mener Dyrebeskyttelsen Norge at kapittel 3 om avliving i forskrift om inngrep på og avliving av kjæledyr må endres, slik at det blir oppstilt strengere og mer konkrete/spesifikke krav til hvordan avliving skal skje etter forskrift.

- Krav om at familiedyr skal avlives hos veterinær, dersom det ikke finnes gode grunner for bruk av annen metode. Dette unntaket bør kun gjelde for hund.
- Den som avliver et dyr, må forsikre seg om at det er eiers ønske at dyret skal avlives og dyrets identitet skal kontrolleres. Det betyr at ID-merking sjekkes opp mot registrert eier.
- Krav til å dokumentere kompetanse og ferdigheter innenfor avliving av familiedyr med skudd og/eller slag
- Spesifisering av skytevåpen og ammunisjon som er tillatt for å avlive ulike familiedyr
- Spesifikasjon på hva Mattilsynet anser som egnet slagvåpen og metode ved avlivning med slag mot hodet
- Redusere vektgrense på tillatt størrelse for avliving av dyr med slag mot hodet til 1 kg.
- Krav til nedre aldersgrense for å utføre eller delta ved avlivning ved skudd eller slag
- Krav om formål for avlivingen.

Med vennlig hilsen,

Åshild Roaldset